

مقررات داخلی اتریش بالا
اصول اولیه زندگی گروهی.

00

اتریش بالا مقررات داخلی

اصول اولیه زندگی گروهی.

پیش‌گفتار

اتریش بالا سرزمین همکاری و همبستگی است - یک جامعه دموکراتیک، باز و گوناگون. در اینجا افرادی با پیشینه‌های فرهنگی، سرگذشت‌ها و باورهای متفاوت باهم زندگی می‌کنند. گوناگونی یک واقعیت است - در بسیاری از زمینه‌ها یک سرمایه و در بعضی حوزه‌ها یک چالش است. برای این که به یک همکاری موفق تبدیل شوند، یک پایه مشترک لازم است: ارزش‌های مشترک، قوانین الزام‌آور و احترام متقابل.

بسیاری از افراد دارای سابقه مهاجرت، سال‌ها یا نسل‌هاست که در اینجا زندگی می‌کنند. آنها بخشی از جامعه ما هستند، در انجمن‌ها، خانواده‌ها، شرکت‌ها یا محله‌ها کار و مشارکت می‌کنند - اغلب به صورت بدیهی، گاهی با چالش‌های خاص. با وجود تفاوت‌هایمان، ما نگرانی‌های اساسی و مشترک زیادی داریم: زندگی خوب برای فرزندان‌مان، ایمنی، آموزش، کار و تأیید اجتماعی.

همزمان، تغییرات اجتماعی - به ویژه در نتیجه مهاجرت و کوچ پناهندگان - چالش‌های جدیدی را باعث می‌شوند. الگوها، ارزش‌ها، یا باورهای مذهبی متفاوت ممکن است منجر به تنش شوند. یک جامعه باز باید برای پشتیبانی آماده باشد، ولی در مواردی نیز که کرامت انسانی، برابری یا حاکمیت قانون نقض می‌شود، باید بتواند مرزهایی را تعیین کند. باز بودن و تحمل به معنای خودسر بودن نیست. کسی که می‌خواهد در اینجا زندگی کند، باید ارزش‌های جمعی را رعایت کند.

با این قوانین داخلی اتریش بالا، ما می‌خواهیم آنچه را که ما را به هم وصل می‌کند و نه آنچه ما را جدا می‌کند، برجسته سازیم. هرکس که می‌خواهد بخشی از این جامعه باشد باید آماده رعایت قوانین پایه آن باشد، در قبال خود و جامعه مسئولیت بپذیرد و در راستای منافع عموم کمک کند. چون این، در اتریش بالا که با همبستگی، عملکرد، احترام و برابری قوی است، تنها راهی است که می‌توانیم آینده مشترک‌مان را با موفقیت تضمین کنیم.

کارشناس ارشد توماس استلتسر (Thomas Stelzer)
فرماندار اتریش بالا

دکتر کریستین دورفل (Christian Dörfel)
شورای ملی یکپارچگی

قوانین
روشن.
ارزش‌های
ثابت.

چرا ما به یک سیستم ارزش‌ها نیازمندیم

جامعه ما در حال تغییر است: جهانی شدن، دیجیتال شدن، مهاجرت و سبک‌های زندگی جدید، بافت اجتماعی را عوض می‌کنند - از جمله اینجا در اتریش بالا. شیوه‌های مختلف زندگی به صورت مداوم در زندگی روزمره - در محل کار، در مهد کودک یا هنگام ورزش - باهم تلاق می‌کنند.

با گوناگونی، نیاز به آشنا شدن بیشتر می‌شود. انسان‌ها می‌خواهند بدانند به چه چیز می‌توانند اعتماد کنند، چه چیز ما را به هم وصل می‌کند و مرزها کدامند. یک سیستم ارزش‌ها، این را قابل مشاهده می‌کند. این سیستم نشان می‌دهد چه چیز را باهم به اشتراک می‌گذاریم - و چه چیز می‌توانیم و بعضا باید از هم انتظار داشته باشیم.

آشنایی با قانون اساسی مهم است ولی کافی نیست. قوانین شرایط محیط بیرون را تعیین می‌کنند - مشخص می‌کنند چه چیز مجاز یا ممنوع است. ولی همکاری اجتماعی نیز بر ارزش‌های اجتماعی و فرهنگی استوار است که در کتاب قانون نیامده ولی برای زندگی گروهی ضروری است.

به‌ویژه در زمانه افزایش گوناگونی، ما به شفافیت درباره ارزش‌های اصلی‌مان نیاز داریم. اغلب انتظار می‌رود مهاجران باید با ارزش‌های محل سازگار شوند - ولی وقتی می‌پرسید این ارزش‌ها دقیقا چیست، پاسخ اغلب مبهم، دلخواه یا متناقض باقی می‌ماند. این ابهام نه تنها امکان یکپارچگی، بلکه تصویر گروهی از خودمان را نیز تضعیف می‌کند. اگر ما نتوانیم مسیرمان را مشخص کنیم، مهاجران چگونه باید مسیرشان را مشخص کنند؟ به همین دلیل است که یک سیستم ارزش‌ها که قابل فهم، موجه و دارای پشتیبانی گسترده است، ضروری است - برای افراد محلی و نیز برای مهاجران.

ارزش‌ها، بدون ایجاد حس حمایت، باعث کمک به آشنایی می‌شوند آنها یک قطب‌نمای عملی برای زندگی روزمره ارائه می‌کنند: صرف‌نظر از کشور زادگاه، دین، جهان‌بینی یا موقعیت اجتماعی، چه چیز برای همه معتبر است؟ چه چیز اعتماد به جامعه ما را تقویت می‌کند و چه چیز آن را تهدید می‌کند؟

یک سیستم مدرن ارزش‌ها، حقوق و وظایف را تدوین می‌کند. این سیستم نمی‌خواهد هیچ کس را برابر سازد، بلکه می‌خواهد چارچوبی ایجاد کند که در آن ما عادلانه و با احترام باهم زندگی کنیم - به ویژه در یک جامعه گوناگون. هنگامی که کرامت انسانی، برابری یا آزادی نقض می‌شود، مرزهایی را تعیین می‌کند. و شما را به همکاری، مسئولیت‌پذیری و همبستگی با یکدیگر دعوت می‌کند.

این امر از وقوع اختلاف‌ها جلوگیری نمی‌کند، ولی مبنایی برای حل عادلانه و بدون خشونت اختلاف‌ها در اختیار ما قرار می‌دهد. و عوامل همبستگی ما را تقویت می‌کند: اعتماد، عدالت، آزادی، مسئولیت و اجتماع

این قطب‌نمای ارزش‌ها، مهمترین مبانی همزیستی خوب را در سه سطح قانون اساسی، اجتماعی و فرهنگی شرح می‌دهد. این قطب‌نما، کمک آشنایی برای مهاجران و یادآوری مسئولیت اکثریت جامعه است.

سه گروه مرتبط با یکپارچگی - چرا باید تمایز قائل شویم

اتریش بالا از نظر زبانی، اجتماعی، فرهنگی و مذهبی گوناگون‌تر شده است. افراد دارای سابقه مهاجرت نه تنها از نظر زادگاه، دین یا زبان، بلکه از نظر آموزش، وضعیت اجتماعی، سبک زندگی و ارزش‌ها نیز متفاوت هستند. به همین دلیل نمی‌توانیم به سادگی آنها را «مهاجران» بنامیم. به طور کلی سه گروه وجود دارد که در تمایل به یکپارچگی، ظرفیت و پیشرفت در آن متفاوت هستند.1. این مهم است تا افرادی که به طور کامل یکپارچه شده‌اند، با گروه‌های مشکل‌دار معادل نشوند، و بتوانیم انتظارات روشن از کسانی که از یکپارچگی پرهیز می‌کنند تعیین کنیم. این سه گروه، دسته‌های سفت و سخت نیستند، بلکه بخشی از یک ساختار اجتماعی پویا هستند.

1. گروه های یکپارچه شده (تقریبا 70٪)

این اکثریت بزرگ، سال‌ها یا دهه‌ها در اتریش بالا زندگی کرده یا در اینجا متولد شده‌اند. آنها از نظر حقوق، اقتصادی و اجتماعی به خوبی یکپارچه شده‌اند، به زبان آلمانی صحبت می‌کنند، در زندگی اجتماعی مشارکت می‌کنند، در دنیای کار، در فعالیت‌های انجمن‌ها یا در ناحیه محل سکونت‌شان شرکت می‌کنند - و احساس می‌کنند که به این کشور تعلق دارند. بسیاری از افراد این دسته، از مدت‌ها پیش با ارزش‌های اساسی زندگی می‌کنند، خدمات سطح بالا ارائه می‌کنند، ولی به درستی نیز انتظار تایید اجتماعی، دیده شدن و مشارکت دارند. به‌ویژه این گروه را نمی‌توان نادیده گرفت. در یک سیستم ارزش‌ها که فقط مشکلات را تعیین و تعمیم می‌دهد، خطر از دست دادن اعتماد این افراد وجود دارد. بنابراین هدف سیستم ارزش‌ها، ارج نهادن فعال یکپارچگی کامل و پویا است.

2. گروه‌های علاقمند یکپارچگی (تقریبا 20٪)

این گروه‌ها به ویژه شامل مهاجران جدید، پناهندگان یا افراد ضعیف از نظر اجتماعی اقتصادی با تحصیلات پایین یا شرایط زندگی نامطمئن است. بسیاری از آنها تمایل به یکپارچگی دارند، ولی اغلب با موانع روبه‌رو هستند: آشنا نبودن با زبان آلمانی، نداشتن دسترسی به بازار کار، شرایط نامناسب مسکن و نداشتن شبکه‌های ارتباطی. این امر نیازمند یک سیستم ارزش‌ها است که موارد زیر را نه تنها ملزم، بلکه ترویج می‌کند: باید انتظارات را تعیین کند (مثلا تمایل به آموزش و یادگیری زبان)، ولی همچنین پل‌ها و دورنماهایی را ایجاد کند. تنها راه دستیابی به یکپارچگی، بدون خطر طرد اجتماعی، همین است.

3. گروه‌های مخالف یکپارچگی و دموکراسی (تقریبا 10٪)

تاین گروه‌ها با بازگشت به محیط‌های زندگی مزروی، انکار قوانین عمومی و تا حدودی مواضع ضددموکراتیک مشخص می‌شوند. این در درجه نخست به دلیل نیاز اقتصادی یا نبود فرصت‌ها نیست، بلکه به دلیل مرزبندی آگاهانه است: از طریق انزوای اجتماعی و فرهنگی، الگوهای پدرسالارانه، نپذیرفتن گوناگونی، برابری یا اقتدار دولت. اینجاست که فهمیدن و بردباری پایان می‌یابد. یک جامعه لیبرال و دموکراتیک باید با گرایش‌های مخالف یکپارچگی یا افراط‌گرا مقابله کند.

سیستم ارزش‌های اتریش بالا به این گوناگونی با یک استراتژی متعادل واکنش نشان می‌دهد: این سیستم، از عملکردهای موفق قدردانی می‌کند، مشارکت الزام‌آور کسانی را که هنوز در آغاز راه هستند ترویج و ترغیب می‌کند، و در جایی که پایه‌های دموکراتیک تضعیف می‌شوند، مرزهای مشخصی را تعیین می‌کند.

^[1] دسته‌بندی به گروه‌های یکپارچه‌شده، علاقمند به یکپارچگی و مخالف یکپارچگی، یک دسته‌بندی تقریبی و تحلیلی است که بر اساس ترکیبی از داده‌های کمی و کیفی در مورد کشور زادگاه، وضعیت اجتماعی، آموزش، وضعیت اشتغال، مهارت‌های زبان، ارزش‌ها و آشنایی با مراحل تأیید و نیز ارزیابی‌های تخصصی حرفه‌ای انجام شده است

اتریش بالا مقررات داخلی

اصول اولیه زندگی گروهی.

قوانین داخلی اتریش بالا در یک نگاه

1. هر انسان دارای کرامت و ارزش است و شایسته احترام. همه انسان‌ها دارای ارزش یکسان هستند. کسی که خواهان احترام است، خودش هم - چه در گفتار و چه در کردار - باید با احترام رفتار کند. ادب و اخلاق خوب، بخشی از آن هستند.

2. آزادی مستلزم مسئولیت است - زمانی که آزادی دیگران آغاز می‌شود، پایان می‌یابد. آزاد بودن یعنی شکل دادن به زندگی خود بدون آسیب زدن به دیگران. آزادی برای همه است، نه فقط خود فرد.

3. زنان و مردان از حقوق برابر برخوردارند - بدون اما و اگر صرف‌نظر از فرهنگ یا دین آنها، زنان نباید مورد ظلم، کنترل یا بدرفتاری قرار گیرند. زن و مرد، چه در حوزه کاری و چه در حوزه شخصی، شایسته احترام برابر هستند.

4. نفرت‌پراکنی و افراطی‌گری پذیرفتنی نیست - مهم نیست از کدام طرف باشد. قوانین دموکراتیک و عادلانه برای همه معتبرند و از ما محافظت می‌کنند. کسی که دیگران را تهدید، تحقیر یا طرد می‌کند، به همزیستی ما آسیب می‌زند. این رفتار تحمل نمی‌شود.

5. زبان آلمانی و آموزش، درها را باز می‌کنند - آنها باید هستند، نه یک گزینه. زبان باعث تفاهم می‌شود، آموزش دوزنماها را بازتر می‌کند. کسی که می‌خواهد جزء جامعه باشد، باید یاد بگیرند. والدین مسئولیت آموزش فرزندان‌شان را بر عهده دارند.

6. تضمین آینده و رفاه - با عملکرد و روحیه جمعی عملکرد، پشتکار و انرژی، پایه‌های پیشرفت و رفاه شخصی هستند. کسی که مسئولیت می‌پذیرد و نفع جمع را در نظر می‌گیرد، کشور ما را تقویت می‌کند و به شکل‌گیری آینده ما کمک می‌کند.

7. کمک به کسانی که واقعا به آن نیاز دارند - نه به کسانی که از آن سوءاستفاده می‌کنند. کسی که حمایت دریافت می‌کند باید آماده باشد که خودش هم از طریق کار، آموزش تکمیلی و یکپارچگی، به این فرایند کمک کند. کسی که از این امر سوءاستفاده می‌کند، به همبستگی آسیب می‌زند و باید منتظر پیامدهای آن باشد.

8. اختلاف‌ها با گفتگو و استدلال حل می‌شوند - نه با خشونت. تفاوت‌ها در دیدگاه‌ها همیشه هستند. آنها باید با استدلال و تفاهم حل شوند، نه با تهدید یا خشونت.

9. در فضاهای مشترک باید به منافع متقابل توجه شود مکان‌های عمومی مانند خیابان‌ها، پارک‌ها و میدان‌ها به همه ما تعلق دارند. ملاحظه متقابل، تمیزی و رفتار مناسب از همه افراد انتظار می‌رود.

10. تایید گوناگونی - مرزهای مشخص برای رویدادهای نامطلوب تفاوت‌ها اغلب زندگی گروهی را رنگارنگ‌تر و زنده‌تر می‌کنند. ولی گوناگونی، بهانه‌ای برای نقض کرامت انسانی، برابری یا قانون نیست.

11. باهم وطن‌مان را حفظ کنیم و آن را شکل دهیم حس وطن زمانی ایجاد می‌شود که انسان‌ها تعلق و مسئولیت احساس کنند. کسی که می‌خواهد در جامعه مشارکت کند، باید آماده باشد تا از طریق مشارکت و کار داوطلبانه، به این کار کمک کند.

12. دین، ثبات و جهت‌دهی ارائه می‌کند - ولی هیچ دینی بالاتر از قانون نیست. هر کس آزاد است به آنچه می‌خواهد باور داشته یا نداشته باشد - ولی هیچ کس نمی‌تواند دینش را بالاتر از دیگران یا قانون قرار دهد.

13. فرهنگ ما شایسته احترام است - هر کس که اینجا زندگی می‌کند باید به آن احترام بگذارد کسی که اینجا زندگی می‌کند می‌تواند چیزهای جدیدی به جامعه ارائه کند، ولی باید به ارزش‌ها و رسومی که کشور ما را شکل داده‌اند احترام بگذارد - و بدون این که مجبور شود هویت خودش را کنار بگذارد، خود را تطبیق دهد.

01

هر انسان دارای کرامت و ارزش است و شایسته احترام.

<p>در اتریش، کرامت هر انسان خدشه‌ناپذیر است و این اساس سیستم دموکراتیک و همزیستی اجتماعی ما است. این امر برای همه معتبر است، صرف‌نظر از کشور زادگاه، دین، جهان‌بینی یا موقعیت اجتماعی. کسی که در اینجا زندگی می‌کند باید آماده باشد تا این ارزش اصلی را رعایت و در تعامل با دیگران - در محل کار، در خیابان، در کلاس یا در ناحیه محل سکونت - از آن محافظت کند. همزمان، احترام یک خیابان یک طرفه نیست. هرکس که انتظار آن را دارد باید خودش هم آن را نسبت به هموعان، نهادهای دولتی و جامعه نشان دهد. احترام به معنای پذیرش همه چیز نیست، بلکه همچنین به معنای تعیین مرزها در صورت نقض ارزش‌ها است. ما از یک دولت قوی مبتنی بر قانون، قوانین روشن و جامعه‌ای مبتنی بر آزادی، برابری، عملکرد، همبستگی و احترام متقابل پشتیبانی می‌کنیم.</p>
--

<p>ما به اکثریت بزرگ افراد، یعنی مهاجران و افراد بومی، را که در زندگی روزمره با یکدیگر با احترام، مسالمت‌آمیز و برابر رفتار می‌کنند، ارج می‌نهیم.</p>
--

<p>ما مرزهای روشنی تعیین می‌کنیم: کسی که به دلیل جنسیت، دین، شیوه زندگی یا کشور زادگاه، دیگران را تحقیر یا به آنها توهین کند، جایی در کشور ما ندارد.</p>

<p>پرسش‌هایی برای اندیشیدن:</p> <ul style="list-style-type: none">
- اخیرا در زندگی روزمره در کجا احترام را تجربه کرده‌اید؟ - آخرین بار که احساس کردید با بی‌احترامی با شما رفتار شد، چه زمان بود؟ - کدام رفتار برای شما محترمانه است و کدام رفتار نیست؟ - چگونه می‌توانید احترام را در زندگی روزمره تجربه کنید؟

<p>نمونه‌هایی برای تمرین کردن:</p> <ul style="list-style-type: none">
- دادن صندلی در اتوبوس به یک فرد مسن یا یک زن باردار. - مسخره نکردن همکلاس‌ها به دلیل کشور زادگاه، زبان یا ظاهرشان. - رفتار مودبانه با افراد دارای هر نوع شغل. - توهین نکردن به هیچ‌کس به دلیل روسری، کپیا، صلیب یا لباس.
--

اترپیش بالا مقررات داخلی

اصول اولیه زندگی گروهی.

قوانین
روشن.
ارزش‌های
ثابت.

02

آزادی مستلزم مسئولیت است - زمانی که آزادی دیگران آغاز می‌شود، پایان می‌یابد.

آزادی یک دارایی ارزشمند است. به همه امکان می‌دهد خودشان زندگی‌شان را شکل دهند. ولی آزادی هرگز بی حد و مرز نیست. آزادی با مسئولیت همراه است - نسبت به خود، نسبت به دیگران و کلا نسبت به جامعه. آزادی در جایی که حقوق، امنیت یا کرامت دیگران را نقض می‌کند، پایان می‌یابد. هر کس که حقوق و آزادی‌ها را برای خود مطالبه می‌کند، باید آنها را به صورت مداوم برای دیگران نیز بپذیرد - صرف‌نظر از این که آنها متفاوت فکر می‌کنند، می‌اندیشند یا زندگی می‌کنند یا خیر. چون آزادی بدون مسئولیت منجر به بی‌ملاحظه‌گی می‌شود و همزیستی را به خطر می‌اندازد. آزادی بیان، منشور تنفر، تحریک یا قطعی کردن نیست. کسی که فقط بر حقوق خودش تاکید می‌کند ولی به پیامدهای آن برای دیگران اهمیت نمی‌دهد، در راستای جدایی انسان‌ها گام برمی‌دارد. هرکس باورهای دینی، جهان‌بینی یا سیاسی را بالاتر از چارچوب اجتماعی همگانی قرار دهد، همزیستی محترمانه را به خطر می‌اندازد. آزادی دینی امکان اجرای مناسک ادیان را فراهم می‌کند، ولی نه ادعاهای مربوط به مطلق بودن که این آزادی‌ها را تضعیف می‌کنند.

ما به همه افرادی که به آزادی‌های مدنی خود و دیگران احترام می‌گذارند و آنها را رعایت می‌کنند، ارزش قائلیم.

ما مرزهای روشنی را درباره فراخوانی‌های دینی یا ایدئولوژیک به نفرت، توهین به دگراندیشان یا سوءاستفاده از آزادی‌های مدنی برای تحقیر دیگران تعیین می‌کنیم.

پرسش‌هایی برای اندیشیدن:

- آزادی در زندگی روزمره در کجا برای شما مهم است؟

- چه زمان دیده‌اید که یک نفر از آزادی به هزینه دیگران استفاده می‌کند؟

- مرز میان آزادی و بی‌ملاحظه‌گی برای شما در کجاست؟

- چگونه می‌توانید از آزادی‌تان به صورت مسئولانه استفاده کنید؟

نمونه‌هایی برای تمرین کردن:

- مناسک دین‌تان را آزادانه و بدون تعصب یا آزار و اذیت دیگران انجام دهید.

- مهمانی‌هایی برگزار کنید، ولی شرایط ساکنین دیگر محله را در نظر بگیرید.

- از شبکه‌های اجتماعی بدون نفرت‌پراکنی یا تحریک استفاده کنید.

- بدون وادار کردن همکلاس‌ها به مشارکت کردن، به زمان روزه‌داری احترام بگذارید.

03

زنان و مردان از حقوق برابر برخوردارند و باید محترمانه رفتار شوند - بدون اما و اگر

در اتریش، زنان و مردان به صورت مستقل درباره زندگی‌شان تصمیم می‌گیرند - صرف‌نظر از این که اهل کجا هستند، به چه چیز باور دارند یا چگونه زندگی می‌کنند. کسی که در اینجا زندگی می‌کند باید این اصل برابری را رعایت کند - نه تنها روی کاغذ، بلکه در زندگی روزمره. از جمله این که زنان بتوانند آزادانه و ایمن بدون ترس از آزار یا خشونت رفت و آمد کنند - در مکان‌های عمومی، در محل کار، در راه خانه، در وسایل حمل و نقل عمومی، در فعالیت‌های انجمن‌ها و نیز در خانه. زنان باید به عنوان اشخاص صاحب اختیار برابر پذیرفته شوند و مورد احترام قرار گیرند - بدون استثنا. این امر در همه امور زندگی عمومی اعمال می‌شود، چه به عنوان افسر پلیس، معلم و چه در هر مسئولیت دیگر. بی‌نقصی جسمی و روانی قابل مذاکره نیست. برداشت‌های فرهنگی یا دینی که سبک زندگی زنان را محدود می‌کنند - چه در انتخاب شریک زندگی، آموزش، فعالیت حرفه‌ای، جابه‌جایی مستقل یا مشارکت در زندگی عمومی - با اساس ارزش‌های ما سازگار نیست. در بسیاری از خانواده‌ها و محیط‌ها، برابری از مدت‌ها پیش وجود داشته است - به صورت بدیهی و با مشارکت. همزمان، هنوز نگرش‌هایی وجود دارد که زنان را کم‌ارزش جلوه می‌دهند، کنترل می‌کنند یا از زندگی عمومی منع می‌کنند - اغلب زیر پوشش ناموس، دین یا سنت. ما صریحا مخالف آن هستیم.

ما به خانواده‌ها و جوامعی که در آنها برابری بی‌توجه به کشور زادگاه یا دین امری بدیهی است، احترام می‌گذاریم.

ما مرزهای روشنی تعیین می‌کنیم: خشونت ناموسی، پدرسالاری و سرکوب زنان جایی ندارند. هر زن - چه معلم، افسر پلیس یا در هر مسئولیت دیگر - شایسته احترام است.

پرسش‌هایی برای اندیشیدن:

- آیا از مواردی آگاه هستید که در آنها با دختران یا زنان ناعادلانه رفتار می‌شود؟

- چرا برابری مهم است؟

- اگر زنان محروم باشند، پیامدهای آن چیست؟

- چگونه می‌توانید در زندگی روزمره از برابری حمایت کنید؟

نمونه‌هایی برای تمرین کردن:

- به زنان، به عنوان معلم، پزشک یا افسر پلیس احترام بگذارید.

- دختران در کلاس‌های شنا یا گردش‌ها شرکت می‌کنند.

- زنان می‌توانند درباره رانندگی، سفر و کار یا لباس خودشان تصمیم‌گیری کنند.

- مردان نیز مسئولیت‌های خانگی و مراقبت از کودکان را بر عهده می‌گیرند.

اتریش بالا مقررات داخلی

اصول اولیه زندگی گروهی.

قوانین روشن. ارزش های ثابت.

04

نفرت‌پراکنی و افراطی‌گری پذیرفتنی نیست - مهم نیست از کدام طرف باشد.

ما در یک جامعه آزاد و دموکراتیک زندگی می‌کنیم - این یک امر بدیهی نیست، بلکه همزمان وظیفه‌ای برای همه ما است. کسی که در اتریش بالا زندگی می‌کند باید به سیستم پایه دموکراتیک احترام بگذارد. از جمله: جایی برای نفرت‌پراکنی و افراطی‌گرای نیست - صرف‌نظر از این که از نظر دینی، سیاسی، ایدئولوژیک یا قومی باشد. چون نفرت، ارباب، تهدید به خشونت و افراطی‌گری، به هر شکل، همزیستی مسالمت‌آمیز و دموکراتیک را به خطر می‌اندازد. هنگامی که گروه‌ها به دنیا‌های موازی کنار می‌کشند، نهادهای دموکراتیک را رد می‌کنند، یا کودکان با داستان‌های توطئه، تصاویر نفرت‌پراکنی یا جهان‌بینی‌های اقتدارگرا اجتماعی می‌شوند، وضعیت بسیار خطرناک می‌شود. کسی که حق تعلق دیگران را رد می‌کند، آنها را تحقیر یا تحریک می‌کند، علیه همزیستی رفتار می‌کند. افراطی‌گری دینی — مثلا از طریق شبکه‌های اسلامگرا یا راست یا چپ افراطی — جامعه ما را با تهدید روبه‌رو می‌کند. انتشار دیدگاه‌های یهودستیزی، ضدمسلمانان یا ضدغربی هم در برخی گروه‌های خاص غیرقابل قبول است.

ما اکثریت بزرگی را که با احترام، بر اساس حاکمیت قانون و به صورت مسالمت‌آمیز در کنار هم زندگی می‌کنند، ارج می‌نهیم.

ما مرزهای روشنی علیه تعصب و نفرت‌پراکی ترسیم می‌کنیم - چه سیاسی، مذهبی یا فرهنگی. هرکس که افراد را طرد می‌کند، تهدید می‌کند یا قوانین دموکراتیک ما را زیر سوال می‌برد، جایی در کشور ما ندارد.

پرسش‌هایی برای اندیشیدن:

- در کجا با نفرت یا تحریک روبه‌رو شده‌اید - آنلاین یا در زندگی روزمره؟

- چه چیز انتقاد را از تحریک متمایز می‌کند؟

- چرا افراطی‌گری - چه سیاسی، مذهبی یا ایدئولوژیک - خطرناک است؟

- چگونه می‌توانیم با نفرت‌پراکنی و افراطی‌گری در زندگی روزمره مبارزه کنیم؟

نمونه‌هایی برای تمرین کردن:

- حذف سخنان یهودستیزانه یا ضدمسلمانان.

- عدم پخش داستان‌های توطئه یا تحریک.

- عدم تهدید یا خشونت در هنگام برگزاری تظاهرات.

- اعتراض کردن هنگامی که اطرافیان به صورت اهانت‌آمیز صحبت می‌کنند.

05

زبان آلمانی و آموزش، درها را باز می‌کنند - آنها باید هستند، نه یک گزینه.

کسی که می‌خواهد جزء این جامعه باشد، باید بتواند ارتباط برقرار کند. زبان آلمانی زبان مشترک مردم اتریش است - در مهد کودک، در مدرسه، در محل کار، در ادارات و در انجمن‌ها. در این امر، تعهد و مسئولیت شخصی در اولویت نخست است. کسی که مدت طولانی در اینجا می‌ماند، باید آلمانی را یاد بگیرد. چون زبان باعث ایجاد تفاهم می‌شود، همان‌گونه که نبود مهارت‌های زبان باعث انزوای فرد می‌شود. همزمان، آموزش باعث استقلال، پیشرفت اجتماعی و مشارکت دموکراتیک افراد می‌شوند. والدین وظیفه دارند امکان آموزش فرزندان‌شان را فراهم سازند و در کار به آنها کمک کنند. کسی که از آموزش خودش یا فرزندانش امتناع می‌کند، در درجه نخست به آینده خود و بنابراین آینده کشور آسیب می‌زند. در محیط‌های فقیر از نظر آموزشی، یادگیری در مدرسه دست کم گرفته می‌شود - تا حدی به دلیل تقاضای بیش از حد، و تا حدی به دلیل نادانی یا عدم آگاهی. این وضعیت باید تغییر کند در اینجا، ابتکارات شخصی و پشتیبانی مبتنی بر نیازها، و البته تعیین انتظارات روشن ضروری است. ما می‌دانیم: همه با پیش‌نیازهای یکسان آغاز نمی‌کنند. به همین دلیل، در صورت لزوم کمک می‌کنیم. در عین حال، ابتکارات شخصی را نیز انتظار داریم. چون از هر کس که می‌خواهد در اینجا آینده‌ای بسازد باید انتظار داشت که در چارچوب گزینه‌های مربوطه خودش فعال باشد. زبان و آموزش اجباری هستند و اختیاری نیستند، چون آنها پیش‌نیاز اساسی برای ورود به جامعه ما و پیشرفت در آن هستند.

ما همه کسانی را که تا حد توان‌شان برای یادگیری زبان آلمانی، آموزش و آموزش تکمیلی برای خود و فرزندان‌شان تلاش می‌کنند، ارج می‌نهیم.

ما مرزهای روشنی نسبت به بی‌تفاوتی، خودداری عمدی و تحقیر آموزش و عملکرد تعیین می‌کنیم. این رفتارها، مانع دستیابی آن افراد و فرزندان‌شان به فرصت‌های آینده و پیشرفت اجتماعی می‌شود.

پرسش‌هایی برای اندیشیدن:

- چرا آموزش مهم است؟

- زبان یا آموزش چه فرصت‌هایی را برای شما فراهم کرده است؟

- کدام فرصت‌ها، گزینه‌ها و موانع وجود دارند؟

- والدین چگونه می‌توانند به فرزندشان کمک کنند؟

نمونه‌هایی برای تمرین کردن:

- شرکت در کلاس‌های زبان آلمانی و مشارکت فعال.

- پشتیبانی از کودکان در آموزش.

- شرکت در برنامه‌های شب‌های والدین، نظارت بر انجام تکالیف خانگی.

- استفاده از آموزش تکمیلی برای پیشرفت حرفه‌ای.

اتریش بالا مقررات داخلی

اصول اولیه زندگی گروهی.

قوانین
روشن.
ارزش های
ثابت.

06

تضمین آینده و رفاه -

با عملکرد و روحیه جمعی

اتریش بالا سرزمینی قوی و متحد است. ولی این یک امر همیشه پابرجا نیست. به این بستگی دارد که همه، صرف‌نظر از این که آیا مهاجر هستند یا در اینجا متولد شده اند، تا حد امکان سهمیم باشند. مسئولیت شخصی فقط یک فضیلت فردی نیست، بلکه از نظر اقتصادی ضروری است. به ویژه در زمان کمبود کارگران ماهر و تغییرات جمعیتی، هر دست کمک‌کننده، هر استعداد، هر تمایل به مشارکت مهم است. هر کس که می‌تواند کار کند باید کار کند. عملکرد، پشتکار و انرژی، پایه‌های پیشرفت و رفاه شخصی هستند. مسئولیت شخصی به معنای انتظار داشتن همه چیز از دولت یا دیگران نیست، بلکه شکل دادن فعالانه به زندگی خود و تلاش برای حفظ استقلال اقتصادی است. جهت‌گیری به نفع رفاه عمومی، به معنای تفکر درباره رفاه جامعه به عنوان یک کل، علاوه بر پیشرفت خود فرد است. تنها زمانی که تعهد، مسئولیت شخصی و همبستگی باهم وجود داشته باشند، اتریش بالا سرزمینی خواهد ماند که در آن رفاه ایجاد می‌شود، آینده تضمین می‌شود و فرصت‌هایی برای نسل‌های آینده ایجاد می‌شود.

ما به همه افرادی که از طریق تعهد، کوشش و وجدان اجتماعی به رفاه کشور کمک می‌کنند و آینده را می‌سازند، احترام می‌گذاریم.

ما مرزهای روشنی علیه کسانی تعیین می‌کنیم که از ارائه خدمات، مسئولیت و وجدان اجتماعی امتناع می‌کنند یا به صورت دائم می‌خواهند به هزینه جامعه زندگی کنند.

پرسش‌هایی برای اندیشیدن:

- آخرین بار چه زمان تجربه کردید که به مشارکت یا کوشش ارزش قائل شد؟
- بدون تبدیل شدن به یک خیابان یک طرفه، همبستگی چگونه ممکن است باشد؟
- کجا می‌بینید که افرادی بیش از حد از دولت یا دیگران انتظار داشته باشند؟
- برای این که کسانی هم که مشکلاتی دارند به فرصت‌های عادلانه دست پیدا کنند، چه کار لازم است؟

نمونه‌هایی برای تمرین کردن:

- خودتان در جستجوی کار باشید یا در آموزش تکمیلی شرکت کنید.
- مسئولیت به عهده بگیرید - مثلاً در یک تیم، در یک فعالیت داوطلبانه یا در محیط خانوادگی.
- به عنوان یک شرکت، برای دادن فرصت‌ها به جوانان، دوره‌های کارآموزی یا یادگیری را ارائه کنید.
- کارهای دیگران را ارج نهید - حتی اگر قابل مشاهده یا با پرستیژ نباشند.

07

**کمک به کسانی که واقعا به آن نیاز دارند -
نه به کسانی که از آن سوءاستفاده می‌کنند.**

دولت رفاه ما یک دارایی ارزشمند است - در شرایط اضطراری، دولت محافظت، پشتیبانی و امنیت را تامین می‌کند. کسی که به کمک نیاز دارد باید آن را دریافت کند، ولی در صورت امکان باید تلاش کند از کمک پی‌نیاز شود. با این حال، همبستگی نباید یک خیابان یک‌طرفه باشد. دولت رفاه ما تنها در صورتی می‌تواند همبستگی را حفظ کند که حمایت به صورت هدفمند برای آنهایی باشد که واقعا به آن نیاز دارند. کسی که مزایا دریافت می‌کند، در حد امکان باید به صورت فعال در جستجوی کار، تعیین صلاحیت یا یکپارچگی باشد. همه با پیش‌نیازهای یکسان آغاز نمی‌کنند. ولی منطقی است که انتظار داشته باشیم افراد برای کار، زبان، تعیین صلاحیت یا مشارکت اجتماعی، در حد امکان تلاش کنند. چون کسی که بدون ارائه چیزی، فقط خدماتی دریافت می‌کند، اعتماد به کل همبستگی را برای همیشه از بین می‌برد.

ما به همه کسانی که با وجود شرایط سخت زندگی، تسلیم نمی‌شوند بلکه به صورت جدی برای کار، آموزش، زبان و یکپارچگی تلاش می‌کنند، احترام می‌گذاریم.

ما مرزهای روشنی برای سوءاستفاده از سیستم و طلبکاری بدون تمایل به مشارکت تعیین می‌کنیم - صرف‌نظر از کشور زادگاه یا وضعیت اجتماعی.

پرسش‌هایی برای اندیشیدن:

- خودتان چه زمان به کمک نیاز داشتید؟
- چه زمان کمک تأیید می‌شود و چه زمان نمی‌شود؟
- چرا سوءاستفاده به همبستگی آسیب می‌زند؟
- مسئولیت شخصی در این زمینه به چه معناست؟

نمونه‌هایی برای تمرین کردن:

- در صورت امکان کار پیدا کنید.
- از کلاس‌های زبان و یکپارچگی فعالانه استفاده کنید.
- در شرایط اضطراری، پیشنهادات پشتیبانی را بپذیرید و برای مستقل شدن تلاش کنید.
- کار غیرقانونی یا تقلب اجتماعی انجام ندهید.

اترپیش بالا مقررات داخلی

اصول اولیه زندگی گروهی.

قوانین
روشن.
ارزش‌های
ثابت.

08

**اختلاف‌ها با گفتگو و استدلال حل می‌شوند -
نه با خشونت.**

در یک جامعه باز، نظرات مختلف باهم تلاق می‌کنند - این امر بخشی از آن است. به ویژه در یک سرزمین گوناگون مانند اتریش بالا، مخالفت یک وضعیت استثنایی نیست، بلکه یک رفتار عادی است. اختلاف‌ها اجتناب‌ناپذیرند. مهم، نحوه حل آنها است. مجادله سازنده یک مشکل نیست، بلکه بخشی از راه حل است: این امر تفاوت‌ها را قابل مشاهده می‌کند، چشم اندازه‌های جدید را باز می‌کند و دموکراسی ما را تقویت می‌کند. ولی برای موفقیت این امر، قوانین لازم هستند: انصاف، احترام و تمایل به تفاهم. لازمه گفتمان دموکراتیک، استدلال است، نه تهاجم. کسی که صدایش را بلند می‌کند، توهین می‌کند یا می‌خواهد دیگران را ساکت کند، اصل موضوع را درک نکرده است. آنچه برای ما قابل قبول نیست: نفرت‌پراکنی، ارباب و خشونت - چه فیزیکی، شفاهی و چه آنلاین. حتی توهین به احساسات ملی‌گرایانه یا دینی، آسیب دیدن غرور، یا تخریب تصویر مردانگی، هرگز خشونت یا اجرای عدالت از سوی خود فرد را توجیه نمی‌کند. در دولت ما مبتنی بر قانون، قدرت منحصرأ در اختیار دولت است نه افراد یا گروه‌ها. در نهایت، دادگاه‌های مستقل درباره اختلافات تصمیم می‌گیرند.

ما به اکثریت بزرگی که اختلافات را محترمانه حل می‌کنند، انتقاد را تحمل می‌کنند و حتی در موضوعات حساس راه حل‌ها را جستجو می‌کنند احترام می‌گذاریم.

ما مرزهای روشنی نسبت به هر نوع خشونت، تهدید یا تحقیر مخالفان تعیین می‌کنیم - صرف‌نظر از این که انگیزه آن سیاسی، مذهبی یا فرهنگی است.

پرسش‌هایی برای اندیشیدن:

- چرا اختلاف بعضا ضروری است و چه زمان منفی یا خشونت‌آمیز می‌شود؟
- پیامدهای خشونت برای قربانیان و عاملان آن چیست؟
- غرور، دین یا تصویر مردانگی چه نقشی در خشونت ایفا می‌کنند؟
- چگونه می‌توانید اختلافات را به صورت منصفانه و سازنده حل کنید؟

نمونه‌هایی برای تمرین کردن:

- اختلافات در مدرسه را از طریق بحث حل کنید.
- در زمین فوتبال عدالت را رعایت کنید.
- اختلافات خانوادگی را با صحبت کردن حل کنید.
- در اینترنت بدون توهین کردن انتقاد کنید.

09

**در مکان‌های عمومی باید
به منافع متقابل توجه شود**

پارک‌ها، زمین‌های بازی، مدارس، مجتمع‌های مسکونی، سرویس‌های بهداشتی، مراکز خرید یا وسایل حمل و نقل عمومی - اینها همه مکان‌هایی هستند که ما به صورت مشترک استفاده می‌کنیم. آنها به همه ما تعلق دارند - صرف‌نظر از کشور زادگاه، دین یا شیوه زندگی. ولی مکان عمومی فقط در صورتی قابل استفاده است که احترام متقابل یک قاعده باشد، نه استثنا. مکان‌های عمومی مکان‌های بدون استاندارد و بدون قانون نیستند: کسی که از آنها استفاده می‌کند باید به گونه‌ای رفتار کند که دیگران نیز بتوانند به همان اندازه احساس راحتی کنند - این شامل نظم، تمیزی، رفتار مناسب، رفتار محترمانه و رعایت صدا، زبان و محدوده‌های شخصی است. هنگامی که افراد یا گروه‌ها با صدای بلند صحبت می‌کنند، قوانین را نادیده می‌گیرند یا دیگران را ارباب می‌کنند، به جای حس محیط اجتماعی، حس ترس، ناامیدی یا خشم وجود دارد. به‌ویژه در یک جامعه گوناگون، بسیار مهم است که همه یاد بگیرند از روی احترام به دیگران، در صورت لزوم یک قدم به عقب بردارند. چون آزادی به این معنا نیست که: هر کار که بخواهم انجام می‌دهم. بلکه یعنی: می‌دانم که دیگران هم هستند.

ما رفتار باملاحظه، توجه و محترمانه را ارج می‌نهیم - به‌ویژه در موقعیت‌های روزمره که بسیاری از افراد باهم ملاقات می‌کنند.

ما مرزهای روشنی درباره صدای بیش از حد بلند، رفتار تهاجمی، تلاش برای تسلط، انداختن عمدی زباله و بی‌توجهی در فضاهای عمومی تعیین می‌کنیم.

پرسش‌هایی برای اندیشیدن:

- در کجا بی‌ملاحظه‌گی را تجربه کرده‌اید؟
- چرا هنگامی که قوانین نادیده گرفته می‌شوند آزاردهنده است؟
- مسئولیت هر فرد در مکان‌های عمومی چیست؟
- چگونه می‌توانید باملاحظه بودن را در زندگی روزمره تمرین کنید؟

نمونه‌هایی برای تمرین کردن:

- در پارک یا زمین بازی، زباله‌ها را به درستی دور بریزید.
- شب‌ها در مجتمع‌های مسکونی کم‌صدا باشید.
- در اتوبوس، به افراد مسن یا کالسکه بچه‌ها توجه کنید.
- در گروه‌ها موضع تهاجمی یا غالب نداشته باشید.

اتریش بالا مقررات داخلی

اصول اولیه زندگی گروهی.

قوانین روشن. ارزش های ثابت.

12

دین، ثبات و جهت‌دهی ارائه می‌کند - ولی هیچ دینی بالاتر از قانون نیست.

دین می‌تواند نقش مهمی در رشد شخصی و رشد اجتماعی داشته باشد، ولی تنها در صورتی که مبتنی بر اعتقاد داوطلبانه باشد. آزادی دینی یک دارایی ارزشمند در اتریش است: هر کس حق دارد باور کند یا نکند. مرز این آزادی در جایی است که مقررات دینی، انتظارات خانوادگی یا فشار مرتبط با گروه حقوق و آزادی‌های افراد را محدود می‌کند یا سیستم دولتی را زیر سوال می‌برد. هیچ دین، هیچ جهان‌بینی، هیچ خانواده و هیچ جامعه‌ای بالاتر از قانون یا فرد نیست. حقوق اساسی افراد، بر منافع گروهی فرهنگی یا دینی اولویت دارد. هیچ کس نباید تحت فشار قرار گیرد تا از احکام دینی اطاعت کند یا لباس‌های مذهبی خاص بپوشد. زنان و جوانان به ویژه باید بتوانند آزادانه تصمیم بگیرند - بدون کنترل، ترس از طرد شدن یا حتی خشونت. باورهای دینی نباید حق آموزش یا پی‌نقصی جسمی یا روحی را نقض کنند. آموزش مشترک (دختر و پسر در کنار هم) در مدارس دولتی برای همه اعمال می‌شود - صرف‌نظر از پیشینه مذهبی. کسی که دختران را به دلایل دینی از گردش‌های مدرسه یا کلاس شنا منع می‌کند یا به صورت هدفمند آنها را در موسسات آموزشی جدا قرار دهد، مانع یکپارچگی و برابری می‌شود. تابوهای مذهبی — مانند استقلال جنسی، نقش‌های جنسیتی، یا تماس با دگراندیشان یا صاحبان باورهای متفاوت — نیز غیرقابل قبول هستند. نفوذ مذهبی نباید به پدرسالاری، اجبار یا فشار اخلاقی تبدیل شود.

ما به همه کسانی که مناسک دین‌شان را به صورت مسالمت‌آمیز، محترمانه و مطابق با ارزش‌های اساسی دموکراتیک اجرا می‌کنند احترام می‌گذاریم.

ما مرزهای روشی در قبال تسلط مذهبی، هر نوع سرکوب و هرگونه تلاش برای نسبیتی کردن قوانین دولتی از طریق هنجارهای مذهبی تعیین می‌کنیم.

پرسش‌هایی برای اندیشیدن:

- آزادی دینی برای شما چه معنایی دارد؟

- تنش بین دین و قانون کجا به وجود می آید، کجا نه؟

- قوانین مذهبی چگونه ممکن است زندگی دیگران را محدود کنند؟

- چگونه می‌توانید مناسک دین‌تان را - بدون رفتار آمرانه با دیگران - اجرا کنید؟

نمونه‌هایی برای تمرین کردن:

- هیچکس نباید مجبور به پوشیدن لباس مذهبی شود.

- دختران در کلاس شنا شرکت می‌کنند، حتی اگر قوانین مذهبی مخالف آن وجود داشته باشد.

- روزهای تعطیل دینی جشن گرفته می‌شوند، ولی قوانین عمومی مدرسه سر جای خود می‌مانند.

- دادگاه دینی جای سیستم عدالت دولتی را نمی‌گیرد.

13

فرهنگ ما شایسته احترام است - هر کس که اینجا زندگی می‌کند باید به آن احترام بگذارد

شیوه زندگی ما در اتریش بالا طی نسل‌های زیاد شکل گرفته است. ریشه در ارزش‌های مسیحی-غربی، در روشنگری، در ایده آموزش، مسئولیت شخصی و وجدان اجتماعی دارد. بسیاری از چیزهایی که در زندگی روزمره‌مان برابمان بدیهی به نظر می‌رسند - زبان، جشن‌ها، آداب یا آیین‌های خانوادگی و اجتماعی - پشتیبانی می‌کنند، و هویت و جامعه را تشکیل می‌دهند. کسی که نزد ما می آید می‌تواند دیدگاه‌هایش را همراه بیاورد، ولی با احترام به آنچه در اینجا رشد کرده و زندگی ما را ارزشمند می‌سازد. هیچکس مجبور نیست همه چیز را به عهده بگیرد. با این حال، انتظار می‌رود مهاجران با تقدیر از این کشور، زبان، شیوه زندگی و بنیادهای فرهنگی آن، آماده ورود به جامعه ما باشند. این به معنای سازگاری بدون نیاز به انکار هویت، ریشه یا آداب و رسوم خود افراد است. کسی که خود را منزوی می‌کند، ارزش‌های موجود را رد یا حتی تحقیر می‌کند، از همکاری جمعی دوری می‌کند. حفظ ارزش‌های خود و توسعه بیشتر، تضادی باهم ندارند. تغییر بخشی از زندگی است ولی تعیین جهت و اندازه آن لازم است. هر چیز جدید باعث پیشرفت نمی‌شود، همه چیزهای قدیمی هم لازم نیست باقی بمانند. مهم چیزهایی هستند که به همزیستی ما کمک می‌کنند. برای این منظور، حس تناسب، نگرش و اراده برای تقویت آنچه که مردم را به هم متصل می‌کند، ضروری است.

ما به افرادی که به ارزش‌های فرهنگی ما احترام می‌گذارند، مشارکت می‌کنند و آماده تغییر به میزان مناسب هستند احترام می‌گذاریم.

ما مرزهای روشی را نسبت به بی‌احترامی، کاستن از ارزش و بی‌تفاوتی نسبت به رشد که جامعه ما را پشتیبانی می‌کند، تعیین می‌کنیم.

پرسش‌هایی برای اندیشیدن:

- کدام یک از آداب و رسوم اتریش و آداب و رسوم دیگر را می‌شناسید؟

- چرا احترام به فرهنگ کشور مهم است؟

- چگونه می‌توان احترام متقابل را تحقق بخشید؟

- چگونه می‌توانید بدون رها کردن هویت خودتان، سازگار شوید؟

نمونه‌هایی برای تمرین کردن:

- احترام به جشن‌های اتریش (کریسمس، میله می).

- همچنین بدون اینکه حس اجبار داشته باشید، می‌توانید شرکت کنید.

- مهمانی‌هایتان را در هماهنگی با همسایه‌ها جشن بگیرید و یکدیگر را به صورت متقابل دعوت کنید.

- عدم تنزل ارزش سنت‌ها و شیوه‌های زندگی اتریش و نیز کشورهای دیگر.

پشتیبانی پروژه و پیش نویس

کارشناس امور اجتماعی: کنان گونگر

(Kenan Güngör) [think.difference]

توانایی برای تغییر با مهاجرت

Quartier 21/MQ, Museumsplatz 1/4/3, A-1070

وین

مشخصات نشر

صاحب رسانه و ناشر: اداره دولت ایالتی اتریش بالا

ریاست امور اجتماعی و بهداشت، بخش امور اجتماعی،

Bahnhofplatz 1, 4021

لینتس

طرح، گرافیک:

upart Werbung und Kommunikation GmbH

انتشار به صورت دانلود در:

www.land-oberoesterreich.gv.at/publikationen

اطلاعات مربوط به حفاظت دادهها را می‌توانید در

www.land-oberoesterreich.gv.at/datenschutz

بیابید

